

N.E. MANIAROS

Διευθυντής

ΠΑΡΟΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΗΘΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διχοστα-
σίσεως τῶν ὁδῶν
Πειραιῶς καὶ Γα-
ρχνίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑτησίᾳ δρα. ν. 8	Κάρμεν καὶ Ἀναΐς, μυθιστόρημα Ponson du Terrail, μετὰ εἰκόνας, μετάφρ. Ε. Σχινᾶ. — Οἱ δύο καλλιτέχναι, διήγημα, ἀπὸ Λάμπρου Ἐνυόλη. — Ὁ Ἀμὼς τοῦ Πάσχα, Δημοτικὴ παράδοσις. — Λύσις αἰνιγμάτων. — Αἰνίγματα. — Γνωστοποιήσεις.	Ἐν Ἀθήναις..... Δραχμ. 10
ἑξαμην. " " 5		ταῖς ἐπαρχίαις..... " 15
ταῖς ἐπαρχ. ἑτησίᾳ " " 10		τῶ ἐξωτερικῷ..... " 25
ἑξαμην. " " 6		Φύλλα προηγούμενα δραχμ. 50
τῶ ἐξωτερικῷ ἑτησίᾳ δρα. " 15		

— Ὅχι, ἔρχομαι νὰ σε φονεύσω. — Σελίς 100, στήλη 1.

ΚΑΡΜΕΝ ΚΑΙ ΑΝΑΪΣ

PONSON DU TERRAIL

XIII

Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ — Συνέχεια.

Ἡ Κάρμεν τότε, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ὁποίας ἐξέλειπε τὸ ἔδαφος, ἡ Κάρμεν τεθορυβημένη καὶ παρακαλοῦσα ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς τῆς τὸν ἐσταυρωμένον Θεὸν νὰ τῇ δώσῃ τὴν ἰσχύν νὰ ὑποστῇ τὸ μαρτύριόν τῆς, ἡ Κάρμεν ἐγονυπέτησεν ἐνώπιον τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἔλαβε τὰς χεῖράς του, καλύπτουσα αὐτὰς δι' ἀσπασμῶν.

Ὁ γέρων ἀπέσυρε τὰς χεῖράς του, ἐκάλυψε δι' αὐτῶν τὸ πρόσωπόν του καὶ ἤρξατο κλαίων σιωπηλῶς. Ἡ Κάρμεν, ἰσχυρὰ ἕως τότε καὶ πλήρης ἐτι ἀποφάσεως, ἠσθάνθη καταπίπτον τὸ θάρρος τῆς, καὶ φοβούμενη μὴ δὲν ἦ θελεῖ δυνηθῇ νὰ ὑποστῇ ἐπὶ πλείονα χρόνον τὸ βάρος τοῦ πόνου τῆς, τρέμουσα μὴ προδώσῃ τὸ δλέθριον μυστικόν τῆς ἐνώπιον τοῦ πατρὸς ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐνόμιζεν ἐνοχον, ἠγέρθη ἀποτόμως καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν.

Ἄλλ' ὁ Ἰάκωβος Νικίου, ὁ πτωχὸς κωφός, ὁ Ἰάκωβος, ὅστις ἐβόλεπε κλαίοντας τὸν αὐθέντην του καὶ τὴν νέαν κυρίαν του, χωρὶς νὰ δύναται νὰ μαντεύσῃ τὴν ἀφορμὴν τῶν δακρύων αὐτῶν, ὁ Ἰάκωβος ἔρριψε βλέμμα ὀργῆς

πρὸς τὸν γέροντα καὶ ἔτρεξε κατόπιν αὐτῆς.

— Κόρη μου, εἶπε φθάνων αὐτὴν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς, ὅπου εἶχε καταφύγει, κόρη μου, διατί κλαίεις; εἰπέ μου ποῖος εἶναι ὁ ἄτιμος, ὁ ὁποῖος σὲ θλίβει; εἰπέ, τὸν φονεύω ἀμέσως!

Εἰς τὴν βροντώδη αὐτὴν φωνὴν ἡ Κάρμεν ἐσπόγγισε τὰ δάκρυά τῆς καὶ προσεπάθησε νὰ μειδιάσῃ.

— Δὲν ἔχω τίποτε, εἶπε διὰ σημείων, τίποτε...

— Ὅχι, ὅχι, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰάκωβος, δὲν κλαίεις ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὰ δάκρυα. Θέλω νὰ μάθω...

Ἡ Κάρμεν τῷ ἐνευσεν, ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ μυστικόν τῆς, καὶ ὡς κύων πειθήνιος ὁ γίγας ἔλαβεν εἰς τὴν εὐρεΐαν